

Avoim kirje Omantunnon lukijoille.

Veljet ja sisaret! Luotan siihen, että te rakastatte tätä lehteä teosofisen maailmankatsomuksen suomalaisena äänenkannattajana ja tulkkina; luotan siihen, että teidän silmänne ovat auenneet näkemään sen valon, jonka teosofia luo elämään ja kuolemaan; olen varma siitä, että tekin olette tunteneet sen rauhan, joka seuraa totuuden näkemystä, ja sen kiitollisen ilon, joka täyttää ihmisen sydämen, kun hän ymmärtää lauseen: „te olette maailman valkeus“; olen vakuutettu siitä, että olette valmiit tekemään minkä voitte *Omantunnon* hyväksi ja käännyin kaikkien teidän puoleenne kuin ystävien puoleen.

Tietäkää siis, että tämä meidän *Omatuntomme* ei kannata taloudellisesti. Monet teistä ehkä luulevat, että tämä on melkoisen hyvä affääri, tietämättä kuinka paljon yksityisiä uhrauksia se kysyy. Ajatelkaa sitä työtä, jota tehdään lehteä toimitettaessa, ja ajatelkaa, että tämä kaikki tehdään ilmaiseksi. Ja onhan kuitenkin sanottu, että „työmies ansaitsee palkkansa“. Mutta ei siinä kyllin. Yksityisistä ponnistuksista huolimatta *Omatunto* käy tappiolla. Viime vuoden tappio oli yli 700 markkaa ja tämän vuoden tappio tulee vielä paljon suuremmaksi, vaikka pienentäisimmekin lehtemme kokoa. Ja yhtäkaikki on niitä, jotka valittavat tilausmaksun suuruutta!

Jos tässä nyt olisi kysymyksessä tavallinen rahallinen hanke, voisimme tietysti ajatella: „yritys ei kannata, siis lopettakaamme. Antakaamme lehden kuolla“.

Mutta kuinka saattaisimme niin ajatella? Vai onko *Omatunto* teidän mielestänne siksi huonosti suorittanut tehtävänsä, ettei se ole ansainnut elää? Sen tehtävä ja tarkoitus on korkea ja kuinka paljon hyvin menestyviä lehtiä on maailmassa, joiden tarkotusperä on suorastaan mitätön! Minä en soisi, että *Omatunto* nääntyisi nälkään; uskon sen kannattamaan asiaan ja uskon, että *Omatunto* on tarpeellinen ja paikallaan, niin kauan kuin ei ole suomenkielellä parempaa teosofian äänenkannattajaa.

Sentähden luotan siihen, että te, veljet ja sisaret, mielellänne teette sen, minkä nyt teille ehdotan:

Jokainen teistä hankkii *Omalletunnolle* yhden vuositilaajan lisää, joko siten, että saatte jonkun ystävän tai tuttavän tilaamaan, tahi siten, että tilaatte itse yhden vuosikerran esim. lahjaksi jollekin ystävällemme. Siten *Omatunto* leviää ja sen taloudellinen ahdinko poistuu.

Tämän numeron mukana seuraa tilauslippu. Parasta on, jos siihen kirjoitate uuden tilaajan nimen ja lähetätte lapun *ymä rahan* Teosofiseen Kirjakauppaan ja Kustannusliikkeeseen, Mikonkatu 11, Helsinki. Toinen mahdollisuus on, että palautatte lapun varustettuna tilaajan nimellä avonaisessa 5 pennin kuoressa, jolloin jo ilmestyneet numerot ensi tilassa lähetetään jälkivaatimuksella; tätä jälkimäistä keinoa voitte varsinkin käyttää, jos otatte lehden omalle nimellenne.

Jos tällä tavalla *Omantunnon* tilaajamäärä kasvaa kahdenkertaiseksi, on sen taloudellinen asema taattu. Tarvitseeko minun mainitakaan, kuinka sydämellinen on silloin oleva kaikkien työntekijäin ilo? Meidän rakas Omatuntomme saa ilmestyä edelleenkin 28 à 32 sivuisena kansilehteä lukematta ja pohtia palstoillaan niitä monenlaatuista tärkeitä kysymyksiä, joita teosofia valollaan valaisee. Ja tietysti tekin, rakkaat lukijat, olette siitä mielissänne?

Nyt on kevät, nyt on toiveiden aika! Älkää antako kesän tehdä toiveita tyhjäksi. Kiiruhtakaa toimintaan. Ojentakaa auttava käsi ystävälle, joka on sen tarpeessa. Totuuden täytyy voittaa.

Veljellisesti tervehtien teidän

Pekka Ervast.

Omatunto 1907, N:o 5, Helsingissä, toukokuun 15 p:nä 1907, s. 117-118.